

17.03.04

22b (משנה ה') → 23b (סיום הפרק)

1. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תְּהִיחָה לֹא תֹאכַל: וַיִּקְרָא ו, טז
 2. כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לָהּ לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ: מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵה': וַיִּקְרָא ב, יא
 3. וְלֹא יִחַלֵּל זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי ה' מִקְדָּשׁוֹ: וַיִּקְרָא כ, טו
 4. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּי: וַיִּקְרָא כ, א
 5. כָּל זָכָר בְּבְנֵי אַהֲרֹן יֵאָכְלָנָה חֶק עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי ה' כֹּל אֲשֶׁר יִגַע בָּהֶם יִקְדָּשׁ: וַיִּקְרָא ו, יא
 6. וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנְגַע בְּגִדָיו יִהְיוּ פְרָמִים וְרֵאשׁוֹ יִהְיֶה פְרוּעַ וְעַל שִׁפְסָם יַעֲטֶה וְטִמְאָה טִמְאָה יִקְרָא: וַיִּקְרָא יג, מה
 7. וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנֶּעֱרָךְ אֶל הַזִּקְנִים אֵת בְּתוּלֵי נִתְתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וְיִשְׁנָאָה: דְּבָרִים כב, טז
 8. וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים: שְׁמוֹת כ, ז
 9. הוֹצֵא אֶת הַמִּקְלָל אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל הַשְּׁמַעִים אֵת יְדֵיהֶם עַל רֵאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה: וַיִּקְרָא כד, יד
 10. וְהוֹצֵאת אֶת הָאִשׁ הַזֹּאת אוֹ אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הַדָּבָר הַרַע הַזֶּה אֶל שְׁעָרֶיךָ אֶת הָאִישׁ אוֹ אֶת הָאִשָּׁה וְסָקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ: דְּבָרִים יז, ה
 11. וְכִי יִהְיֶה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפָּט מוֹת וְהוּמַת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל עֵץ: דְּבָרִים כ, כב
 12. אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שֶׁלֶם יִשְׁלַם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַר בְּגִבְתּוֹ: שְׁמוֹת כב, ב

- I זכות תולה: Alternate approaches to the principle of משנה ה'
- no such principle, as it will keep the טהורות from drinking as their reputation won't be cleared as a result
  - principle applies, but she gets sickly, has no (more) children and eventually dies a similar death
- II interruption of the ceremony: משנה ו'
- if her מנחה became טמאה before שרת בכלי שרת – it may be redeemed
  - If her מנחה became טמאה after קידוש בכלי שרת, like all other מנחות – it is burnt up
  - Other circumstances where her מנחה is burnt (all after שרת בכלי שרת)
    - If she admits to the adultery (טמאה אני)
    - If witnesses come to testify to her adultery
    - If she refuses to drink
    - If her husband refuses to participate in the ceremony
    - If her husband has relations with her on the way (to בית המקדש)
    - All women who are married to כהנים – as per v. 1
- III differences between כהן and כהנת: משנה ז'
- מנחת סוטה
    - married to כהן – burnt – as per v.1, but must be burnt separately from קומץ due to her portion (non-כהן)
      - challenge: v. 2 implies that anything that has a portion going up the מזבח may not be burnt there
        - explanation: how are the שיריים put up on the altar for burning?
        - Answer1: ר"א allows שיריים to be put up there for fuel (not for ניחה)
        - Answer2: (for those who reject ר"א's leniency) ר"ש – ר"א ב' ר"ש – pour the rest out on the דשן
          - Note: רבנן who disagree with ר"א only maintain their opposition vis-à-vis חוטא of a כהן, which never had שיריים and קמץ – but would agree to it in our case, where there are clearly distinct כהן and שיריים
      - married to ישראל – eaten
    - מנחה – only a כהנת's is eaten; a כהן's is burnt up (v. 1)
    - attaining status of חלל – only a כהנת can become a חללה, not a כהן (as per v. 3)
    - טומאת מת – only כהנים (men) are banned, as per v. 4
    - eating קדשים קדשים – only male כהנים may partake as per v. 5

IV differences between men and women (all of these are only done by – or to – men):

    - פריעה ופרימה (as מצורע מוחלט - uncovering head and tearing clothes) as per v. 6
    - Administering oath of נזירות for his son - הלכה היא בניזיר
    - Using father's funds for his own נזיר - הלכה היא בניזיר
    - Selling a daughter as an עבדיה - as per v. 7
    - Accepting קידושין on behalf of his minor daughter – as per v. 8
    - Being stoned naked - as per vv. 9-10
    - Being hanged after execution - as per v. 11
    - Being sold as a slave to pay back his theft – as per v. 12